

Balıklar Kavağa Çıkınca

– AliHaydar · 06 Eylül 2017

Anayasanın 10.maddesi ile istediğiniz kadar engellilere pozitif ayrımcılık getirin...

İsteddiğiniz kadar hangi yasayı çıkarırsanız çıkarın...

Düşüncelerdeki engelleri kaldırmadıkça ne yaparsanız yapın boşa kürek sallamış olursunuz...

Bir engelliye ancak bir engelli gözüyle bakarak değerlendirmedikçe anlamanız mümkün değildir...

Neden mi bunu diyorum... Gelin anlatayım sizlere...

Geçtiğimiz aylarda ulusal medya organlarında yer alan bir haberden dolayı bunu diyorum...

Güneydoğu'daki terör operasyonunda yaralanarak engelli kalan Kemal Sarak'ın yaşadığı olay nedeniyle diyorum...

Güneydoğu'daki terör operasyonları sırasında çıkan çatışmada yaralanarak gazi olan Kemal Sarak'ın yaşadığı olay çıkarılan Anayasa ya da yasaların ne derece uygulandığının bir göstergesidir...

Aranızda Kemal Sarak'ın ne yaşadığını bilmeyen varsa, medyaya yansıyan haberi izlemeyen varsa kısaca anlatayım...

Güneydoğu'daki terör operasyonu sırasında çatışmada yaralanarak gazi olan Kemal Sarak, evine giderken saat 00.15 sıralarında Ataköy Metro durağında metrodan iner. Kemal Sarak, evine gitmek için Metrobüs üstgeçidindeki engelli asansörünü kullanmak ister. Ancak asansörün kapalı olduğunu görür. Bunun üzerine belediyeye bağlı beyaz masa'yı telefonla arayan Sarak, asansörün 00.00'dan sonra kapalı tutulduğunu öğrenir. Duruma tepki gösteren gazi Kemal Sarak, mağduriyetini cep telefonu ile kaydederek görüntüleri sosyal medyadan paylaşır. Zor durumda kalan Kemal Sarak'a oradan geçen vatandaşlar, akülü tekerlekli sandalyesinden tutarak yardım edip üstgeçitten indirir.

Asansörün kapalı tutulmasına tepki gösteren gazi Kemal Sarak, "Türkiye Cumhuriyetinde askerliğimi yaparken çatışmada ağır yaralandım. Güneydoğu gazisiyim 23.30 civarında Taksim'den Şirinevlere metroyla geldim. Ve şuanda köprü'nün üstünde asansör çalışmıyor. Köprü'nün üstünde görmüş olduğunuz gibi engelli tekerlekli sandalyemle beraber mağdur kaldım. Beyaz Masa telefonunu arayarak yetkili kişiye durumu bildirdim. Asansörün gece saat 12'den sonra kapalı olduğunu söylediler. Neden kapalı olduğunu sorduğumda, benimle alaylı bir şekilde engellinin gece 12'den sonra dışarı çıkmasının yasak olduğunu söylediler. Arkadaş herhalde uykudan yeni kalkmıştı. Ben bu ülke için bedel ödedim ve bana ağır gelen, bedel ödediğim ülkede, 'engelli kişinin dışarıya çıkması yasaktır' denmesi." diyerek açıklama yaptı.

Gazi Kemal Sarak'ın merdivenlerden indirilmesine yardım eden kişilerden biri olan Serkan Uyumaz da, "Engelli bir vatandaşımız buradaydı, ben de ona şahit oldum. Şirinevler metrobüs durağındayız. Engelli bir gazimiz, engelli olan vatandaşlarımız gece 12'den sonra asansörü kullanamıyor ve bu bizim için çok önemli bir konu. Çünkü engelli olan insanlar bundan yararlanamıyor. Asansör kullanamadığı için tekerlekli sandalyeyle mağdur kalan insanları merdivenlerle indirmek zorunda kalıyoruz. Lütfen devlet yetkilerine rica ediyoruz bu konuyu bir an önce çözüm bulsunlar. Şirinevler'de sürekli oluyor. Gece 12'den sonra bu asansörü kapatıyorlar. Gece 12'den sonra sahura giden, iftara giden, işinden gelen,

gezmeden gelen engelli vatandaşlarımız burayı kullanamıyor.” diyerek yetkililere seslendi.

Düşünce engelli insanlar tarafından ülkemizdeki engellilere yaşatılan birbirinden ilginç bu tür olayları gördükçe ve izledikçe bir kez daha anladım ki ne kadar yasa çıkartırsanız çıkartın insanların zihnindeki engeller kaldırılmadıkça her şey boş...

Yasalar çıkarılmış, toplantılar yapılmış, Engelsiz Türkiye diyerek il il eğitim çalışmaları ile bilinçlendirme projeleri yapılmış hepsi boşunaymış... Yaşanan bu olaya bakılınca deyim yerindeyse havanda su dövülmüş anlaşılan...

Sen engelliymişsin, sen gaziymişsin, sen yaşlıymişsin, sen hastaymışsın kimin umurundaki...

Anlaşılan o ki bu ülkede engelli olunca öyle canının her istediği saatlerde evinden dışarı çıkmayacaksın... Neden mi? Çünkü sen EN-GEL-Lİ-SİN!!!

Hasta olayım demeyeceksin, akrabadır, arkadaşdır diye ev ziyaretlerine gitmeyeceksin, cenazen varmış, düğünün varmış, iş görüşmen varmış diye gitmeyi bırak aklından dahi hiç geçirmeyeceksin... Neden mi? Çünkü sen EN-GEL-Lİ-SİN!!!

Ne mi yapacaksın? Yapacağın tek şey var... Engelli olduğun için, gazi olduğun için, yaşlı olduğun için, hasta olduğun için eskilerin tabiriyle kıcını kırıp evinde oturacaksın... Neden mi? Çünkü sen EN-GEL-Lİ-SİN!!!

İşte düşünceli engelli idarecilerin, siyasetçilerin, insanların çok sevdikleri, baş tacı ettikleri, yere göğe koyamadıkları engellilere layık gördükleri yaşam biçimi bu... Dört duvar arasında hayatını yaşayacaksın ve toplum içine çıkmayacaksın...

Sözün özü olarak, kim ne derse desin, hangi yasa çıkarılırsa çıkarılsın bu ülkede engellilere gerçek değer verilmiyor... Kimse aksini iddia etmesin... Biliyorum bazı idarecilerimiz ile siyasetçilerimiz bu sözlerim karşısında engellilere sağlanan ekonomik destekler başta olmak üzere bazı konuları dile getirecek ve engellilere verilen değeri belirteceklerdir... Hiç kusura bakmasınlar verilen ekonomik destekler engellilere değer verildiğinin göstergesi olamaz... Ne zamanki erişilebilir ve ulaşılabilir şehirler, kapalı ve açık alanlar, sosyal, kültürel ve spor alanları yaparsınız, ne zamanki şehir içi ile şehirlerarası ulaşım ve seyahat özgürlüğü sağlarsanız, ne zamanki her insana sağlanan eğitim, sağlık, istihdam, sosyal güvenlik vb gibi eşit haklar sağlarsanız, ne zamanki insan onuruna yakışır bir yaşam koşulu sağlarsanız işte o zaman değer verdiğinizi göstermiş olursunuz... Bilmem anlatabildim... Bu gidişle de galiba “Balıklar kavağa çıkınca” değer verilecek gibi...